

Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht, aflevering 33 2020, nummers 690 – 706 vrijdag 11 september 2020

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl
Telefoon 088 361 1020
Citeertitels JnB 2020

De Jurisprudentienieuwsbrief bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes - elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel)rechtsgebied aangeboden. Door in onderstaande inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende

onderwerpen: (Door op het onderwerp te klikken komt u direct bij de uitspraken op het betreffende rechtsgebied.)

Algemeen bestuursrecht.....	3
Handhaving	4
Omgevingsrecht	6
Wabo	6
Natuurbescherming.....	7
Openbare Orde.....	11
Opiumwet 13b.....	11

Disclaimer

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht is een uitgave van het Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak (hierna: LBVr), team bestuursrecht. De nieuwsbrief is met de grootst mogelijke zorg samengesteld. Het LBVr kan de juistheid, volledigheid en actualiteit van de nieuwsbrief echter niet garanderen. Voor zover de nieuwsbrief links bevat naar websites, is het LBVr niet aansprakelijk voor de inhoud daarvan. De inhoud van de nieuwsbrief is uitsluitend bedoeld voor uw eigen gebruik. Ander gebruik, waaronder de commerciële exploitatie van de inhoud van de nieuwsbrief, is niet toegestaan. Er kunnen geen rechten aan de inhoud van de nieuwsbrief worden ontleend. Het gebruik dat wordt gemaakt van de inhoud van de nieuwsbrief komt voor eigen risico. Aansprakelijkheid voor schade, in welke vorm dan ook - direct en / of indirect - ontstaan door dan wel voortvloeiend uit gebruik van de inhoud van de nieuwsbrief, wordt door het LBVr afgewezen.

Sociale zekerheid overig	12
TOZO, NOW, TOFA	12
Bestuursrecht overig	15
Huisvesting	15
Jeugdwet	15
Wet openbaarheid van bestuur	17
Vreemdelingenrecht	18
Regulier	18
Asiel	19
Richtlijnen en verordeningen	22

Algemeen bestuursrecht

JnB2020, 690

Rechtbank Rotterdam, 09-09-2020, ROT 20/2145

college van burgemeester en wethouders van Schiedam, verweerder.

Awb 4:17, 6:2 aanhef en onder b, 6:10 lid 2, 6:12 lid 2, 7:10 lid 1, 7:13

DWANGSOM EN BEROEP BIJ NIET TIJDIG BESLISSEN. Een redelijke toepassing van artikel 7:10, eerste lid, in verbinding met artikel 6:10, tweede lid, van de Awb brengt met zich dat de termijn waarop de beslistermijn voor het beslissen op bezwaar aanvangt de dag na ontvangst van het premature bezwaarschrift is, tenzij de behandeling van het bezwaar of beroep zou kunnen of moeten worden aangehouden tot het begin van de bezwaartermijn.

Besluit van 9 september 2019 waarbij verweerder eiseres met ingang van 12 juli 2019 bijstand heeft toegekend op grond van de Participatiewet. [...]

7. Eiseres heeft eerst op 5 december 2019 bezwaar gemaakt tegen het primaire besluit. Verweerder heeft bij brief van 6 december 2019 eiseres in de gelegenheid gesteld binnen twee weken aan te geven waarom te laat bezwaar is gemaakt. Omdat eiseres heeft gesteld dat zij het primaire besluit pas heeft ontvangen op 26 november 2019 met de toezending van stukken in een andere procedure en verweerder geen verzendregistratie heeft bijgehouden en dus de verzending niet aannemelijk heeft kunnen maken, is de rechtbank met partijen van oordeel dat het bezwaar tijdig is ingediend. Omdat eiseres eerst kennis nam van het primaire besluit met de toezending van stukken in een andere procedure, is het primaire besluit niet op de voorgeschreven wijze bekend gemaakt, zodat de bezwaartermijn daarmee geen aanvang heeft genomen (zie [Red.: uitspraak van 12-08-2010] [ECLI:NL:CRVB:2010:BN4044](#) en [Red.: uitspraak van 11-12-2018] [ECLI:NL:CRVB:2018:3935](#)).

8. Uit artikel 6:10, aanhef, en onder a en b, van de Awb volgt dat ten aanzien van een voor het begin van de termijn ingediend bezwaarschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege blijft indien het besluit ten tijde van de indiening: (a) wel reeds tot stand was gekomen of (b) nog niet tot stand was gekomen, maar de indiener redelijkerwijs kon menen dat dit wel reeds het geval was. Een situatie als bedoeld onder a doet zich hier voor. In het tweede lid van artikel 6:10, tweede lid, van de Awb is bepaald dat de behandeling van het bezwaar of beroep kan worden aangehouden tot het begin van de termijn. Uit artikel 7:10, eerste lid, van de Awb volgt dat indien – zoals in dit geval – een commissie als bedoeld in artikel 7:13 is ingesteld het bestuursorgaan binnen twaalf weken beslist, gerekend vanaf de dag na die waarop de termijn voor het indienen van het bezwaarschrift is verstreken. Omdat vanwege het uitblijven van een voorgeschreven bekendmaking de bezwaartermijn geen aanvang heeft genomen doet zich in dit geval de vraag voor wanneer de beslistermijn als bedoeld in artikel 7:10, eerste lid, van de Awb voor het beslissen op bezwaar is aangevangen.

9. Naar het oordeel van de rechtbank brengt een redelijke toepassing van artikel 7:10, eerste lid, in verbinding met artikel 6:10, tweede lid, van de Awb met zich dat de termijn waarop de beslistermijn voor het beslissen op bezwaar aanvangt de dag na ontvangst van het premature bezwaarschrift is, tenzij de behandeling van het bezwaar of beroep

zou kunnen of moeten worden aangehouden tot het begin van de bezwaartermijn. Die situatie doet zich niet voor, want anders dan in de situatie als bedoeld in artikel 6:10, eerste lid, aanhef en onder b, van de Awb was hier het primaire besluit wel reeds genomen voordat bezwaar werd gemaakt. Bovendien heeft verweerder eiseres bij brief van 6 december 2019 een termijn van twee weken gegeven om te verklaren waarom niet binnen zes weken na het primaire besluit bezwaar is gemaakt, zodat het daags na ontvangst ook in behandeling is genomen. De rechtbank merkt in dit verband op dat met de genoemde brief van 6 december 2019 de beslistermijn niet is verdaagd zoals bedoeld in artikel 7:10, tweede lid, van de Awb, want die brief zag niet op het verzuim gronden in te dienen, doch bevatte slechts het verzoek om aan te geven waarom niet binnen zes weken na het primaire besluit bezwaar is gemaakt. Evenmin is de termijn verdaagd of verder uitgesteld op basis van het derde of vierde lid. Dit betekent dat verweerder uiterlijk op 27 februari 2020 diende te beslissen op het bezwaar. Zelfs indien verweerders brief van 6 december 2019 wel zou moeten worden opgevat als de aanhouding van de behandeling van het bezwaar in de zin van artikel 6:10, tweede lid, van de Awb, voor de geboden termijn van twee weken dan zou de beslistermijn ook dan zijn verstreken voor de ingebrekestelling. [...]

[ECLI:NL:RBROT:2020:7872](#)

JnB2020, 691

MK ABRS, 09-09-2020, 201906336/1/R4

college van burgemeester en wethouders van Ooststellingwerf.

Awb 1:2

BELANGHEBBENDE. GEVOLGEN VAN ENIGE BETEKENIS. Omgevingsvergunning voor het bouwen en in afwijking van het bestemmingsplan gebruiken van een zonnepanelenpark. I.c. kan [appellant B] niet als belanghebbende worden aangemerkt omdat zij van het besluit geen gevolgen van enige betekenis ondervindt. Dat zij lid is van de Vereniging van Eigenaren die betrekking heeft op het gehele bungalowpark, waaronder de weg die door het bouwverkeer gebruikt zal worden, en deze vereniging wellicht wel als belanghebbende zou kunnen worden aangemerkt, maakt het voorgaande niet anders, omdat dat niet betekent dat zij als natuurlijk persoon belanghebbende is.

[ECLI:NL:RVS:2020:2205](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Handhaving

JnB2020, 692

MK ABRS, 02-09-2020, 201903753/1/A3

minister van Infrastructuur en Waterstaat.

Arbeidstijdenwet 4:3, 10:1, 10:5, 10:7

Arbeidstijdenbesluit vervoer 2.3.1, 2.4.1

Beleidsregel boeteoplegging Arbeidstijdenwet en Arbeidstijdenbesluit vervoer (Beleidsregel 2014)

Beleidsregel boeteoplegging Arbeidstijdenwet en Arbeidstijdenbesluit vervoer (wegvervoer) 2016 (Beleidsregel 2016)

HANDHAVING. BOETE. ARBEIDSTIJDENWET. TOEPASSING BELEIDSREGELS. Ten tijde van de overtredingen was de Beleidsregel 2014 van toepassing. In principe had de minister de boete daarom met toepassing van deze beleidsregel moeten vaststellen. Daarbij had hij tevens de handleiding moeten betrekken. Weliswaar blijkt, zoals overwogen in de uitspraak van 25 juni 2014, [ECLI:NL:RVS:2014:2320](#), uit de handleiding niet dat deze door de minister van Infrastructuur en Milieu is geaccordeerd of is gepubliceerd, maar ter zitting heeft de minister erkend dat de handleiding als vaste gedragslijn werd gevolgd. Slechts als toepassing van de Beleidsregel 2016 tot een voor [appellante] gunstigere uitkomst had geleid, had de minister die beleidsregel mogen toepassen. Nu de Beleidsregel 2014 het geldende beleid was, ligt het op de weg van de minister om inzichtelijk te maken dat toepassing van de Beleidsregel 2016 tot een gunstigere uitkomst had geleid voor [appellante]. De minister is hierin niet geslaagd.

[ECLI:NL:RVS:2020:2111](#)

JnB2020, 693

ABRS, 02-09-2020, 201908810/1/R2

college van burgemeester en wethouders van Reimerswaal.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1 lid 1 aanhef en onder a, 2.3 aanhef en onder b, 2.3a lid 1

HANDHAVING. HOOGTE DWANGSOM. Het is niet ongebruikelijk om één dwangsom te verbinden aan een last die erop ziet dat meerdere handelingen moeten worden verricht om een overtreding ongedaan te maken.

[...] het college [heeft] [appellant] onder oplegging van een dwangsom van € 10.000,00 per week met een maximum van € 40.000,00 gelast om de [...] in afwijking van de [...] verleende vergunning [...] gebouwde bouwwerken te verwijderen en verwijderd te houden dan wel om conform deze vergunning een goedgekeurde bluswatervoorziening aan te brengen en de constructie van loodsen 3 en 4 aan te passen.

[...] Hoogte van de dwangsom

8. [appellant] betoogt dat de rechtbank heeft miskend dat de dwangsom disproportioneel is. Daartoe voert hij aan dat hij de maximale dwangsom van € 40.000,00 ook zal verbeuren indien hij de constructie van loodsen 3 en 4 aanpast, maar geen bluswatervoorziening aanbrengt. Een dwangsom van € 40.000,00 is niet redelijk, indien er gedeeltelijk wordt voldaan aan de last, aldus [appellant].

8.1. Het is niet ongebruikelijk om één dwangsom te verbinden aan een last die erop ziet dat meerdere handelingen moeten worden verricht om een overtreding ongedaan te maken. In wat [appellant] heeft aangevoerd, ziet de Afdeling dan ook geen aanleiding voor het oordeel dat de hoogte van de dwangsom niet in redelijke verhouding staat tot de zwaarte van de geschonden norm en de beoogde werking van de dwangsomoplegging. [...]

[ECLI:NL:RVS:2020:2101](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Wabo

JnB2020, 694

ABRS, 02-09-2020, 201907547/1/R1

college van burgemeester en wethouders van Amsterdam.

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. BINNENPLANSE AFWIJKING. PEIL.

Omgevingsvergunning maakt het zonder nadere toelichting mogelijk dat als bouwhoogte vanaf het niveau dat als peil geldt 8 cm hoger wordt gebouwd dan ook met inachtneming van de genoemde afwijkingsregel van artikel 38, lid 38.1, onder d, rechtens mogelijk is. Zorgvuldigheidsgebrek.

[...] omgevingsvergunning [...] voor het realiseren van een woning [...].

[...] Criterium voor de toepassing van artikel 38, lid 38.1, van het bestemmingsplan "Landelijk Noord"

9. [appellanten] betogen dat de rechtbank niet heeft onderkend dat het college ten onrechte met toepassing van de binnenplanse afwijkingsbevoegdheid de gevraagde omgevingsvergunning heeft verleend. Zij stellen dat het bouwplan de voorgeschreven maatvoering zodanig overschrijdt dat niet aan artikel 38 van het bestemmingsplan "Landelijk Noord" wordt voldaan. Op grond van dat artikel is het college bevoegd om van het bestemmingsplan af te wijken indien de maximale bouwhoogte met 30 cm wordt verhoogd. Het bouwplan overschrijdt de maximale bouwhoogte met 38 cm, aldus [appellanten] en is dus volgens hun in ieder geval 8 cm te hoog.

[...] 9.2. [...] De rechtbank heeft op zich terecht overwogen dat het bepalen van het niveau van het peil in beginsel een kwestie van handhaving van de vergunning is, maar dat laat onverlet dat in dit geding wel ter beoordeling staat of de vergunning niet in strijd is met de mogelijkheden die de planregels bieden. In aanmerking genomen dat in dit geval de gemiddelde hoogte van het aansluitende afgewerkte maaiveld als peil geldt, moet worden betwijfeld of hetgeen op de tekening is aangeduid als "peil" ook het peil is zoals dat uit de planregels volgt. De tekening wekt de indruk dat wat daar is aangeduid als "peil" het niveau van de weg aangeeft. Daardoor maakt de vergunning het zonder nadere toelichting mogelijk dat als bouwhoogte vanaf het niveau dat als peil geldt 8 cm hoger wordt gebouwd dan ook met inachtneming van de genoemde afwijkingsregel van artikel 38, lid 38.1, onder d, rechtens mogelijk is. Het besluit van 26 februari 2019 is op dit punt in strijd met artikel 3:2 van de Awb niet met de vereiste zorgvuldigheid voorbereid. De rechtbank heeft dit niet onderkend. [...]

[ECLI:NL:RVS:2020:2086](#)

JnB2020, 695

MK ABRs, 09-09-2020, 201906224/1/R4

college van burgemeester en wethouders van De Bilt.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: de Wabo) 1.1 lid 1 en 3, 2.1 lid 1 aanhef en onder e

Wet milieubeheer 1.1 lid 3

Besluit omgevingsrecht (hierna: Bor) 2.1 lid 1, bijlage I 2.1 onder a en c, 2.7 onder a en s

Activiteitenbesluit milieubeheer (hierna: Activiteitenbesluit) 2.17 lid 5

WABO-milieu. Een knalapparaat is niet aan te merken als een installatie in de zin van artikel 2.7, aanhef en onder s, van bijlage I van het Bor en daarom maakt de aanwezigheid van dit knalapparaat in de inrichting deze niet tot een vergunningplichtige inrichting. Dit knalapparaat heeft tot doel om vogels te verjagen door middel van geluid. Niet aannemelijk wordt geacht dat de regelgever met een installatie als bedoeld in artikel 2.7, aanhef en onder s, mede het oog heeft gehad op apparaten waarin gassen worden gemengd en tot ontbranding gebracht met uitsluitend het doel geluid te produceren teneinde vogels te verjagen.

[ECLI:NL:RVS:2020:2184](https://ecli.nl/RVS:2020:2184)

Overige jurisprudentie Wabo-milieu:

- MK ABRS, 09-09-2020, 201907704/1/R4 ([ECLI:NL:RVS:2020:2159](https://ecli.nl/RVS:2020:2159)).

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

JnB2020, 696

MK ABRS, 02-09-2020, 201905153/1/A3

college van gedeputeerde staten van Noord-Holland.

Vogelrichtlijn 1, 5, 9

Wet natuurbescherming (Wnb) 3.1, 3.3, 3.12, 3.17

Verordening faunabeheer Noord-Holland

NATUURBESCHERMING. SOORTENBESCHERMING. ONTHEFFINGEN.

BEOORDELINGSKADER. Ontheffingen voor het vangen en doden met gebruik van CO2 van ganzen rondom Schiphol. In dit geval heeft het college, onder verwijzing naar het Ganzenbeheerplan, gezien in samenhang met het rapport van Biometris, passend en nauwkeurig gemotiveerd dat er een oorzakelijke relatie bestaat tussen het aantal ganzen en de veiligheid van het luchtverkeer en dat populatiebeheer in samenhang met de maatregelen in de andere sporen effect heeft. Het college heeft terecht het standpunt ingenomen dat verlening van de ontheffingen noodzakelijk is om de veiligheid van het luchtverkeer te beschermen.

[...] [Ontheffingen Wnb] [...] voor het vangen en doden met gebruik van CO2 van [ganzen in de 0-20 / 0-10] [...] kilometer zone rondom Schiphol.

[...] ii. Het Ganzenbeheerplan en de daarin opgenomen gegevens

[...] 7.1. Wat betreft het beoordelingskader in dit soort zaken, heeft het Hof van Justitie in het arrest van 21 juni 2018, ECLI:EU:C:2018:477, Commissie/Malta het volgende overwogen. De lidstaten waarborgen dat elke ingreep die de beschermde soorten raakt, slechts wordt toegestaan op basis van besluiten die steunen op een nauwkeurige en

passende motivering waarin wordt verwezen naar de in artikel 9, leden 1 en 2, van de Vogelrichtlijn vermelde redenen, voorwaarden en vereisten. Dit is voorgeschreven, omdat het hier om een uitzonderingsregeling gaat die strikt moet worden uitgelegd en volgens welke de autoriteit die het besluit neemt voor elke afwijking moet bewijzen dat aan de gestelde voorwaarden is voldaan. In het arrest van 7 maart 1996, ECLI:EU:C:1996:86, Associazione Italiana per il WWF e.a., heeft het Hof van Justitie overwogen dat de afwijking van de in de Vogelrichtlijn neergelegde verbodsbepalingen moet voldoen aan nauwkeurig omschreven vormvoorwaarden, die tot doel hebben de afwijkingen tot het strikt noodzakelijke te beperken. Hoewel artikel 9 van de Vogelrichtlijn een ruime afwijking van de algemene beschermingsregeling toestaat, moet het niettemin een concrete en gerichte toepassing vinden, teneinde tegemoet te komen aan nauwkeurige vereisten en specifieke situaties (vgl. ook de uitspraak van de Afdeling van 15 mei 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:1535](#)).

7.2. Omdat het Ganzenbeheerplan aan de bij besluit van 29 maart 2018 verleende ontheffingen ten grondslag ligt en het college voor de motivering van dit besluit veelvuldig naar dit plan verwijst, dient te worden beoordeeld of het college met verwijzing naar het Ganzenbeheerplan een "nauwkeurige en passende motivering" heeft gegeven voor het verlenen van de ontheffingen.

7.3. De toepasselijke wet- en regelgeving, noch de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie vereist dat het Ganzenbeheerplan een wetenschappelijk onderzoek is, dan wel dat het Ganzenbeheerplan alleen aan de ontheffingen ten grondslag kan worden gelegd, indien de daarin gebruikte gegevens door wetenschappers zijn verzameld. Wel moet het Ganzenbeheerplan steunen op gegevens die objectief en voldoende betrouwbaar zijn om daaruit conclusies te kunnen trekken. Verder staan, ter uitwerking van de Vogelrichtlijn en het vereiste van een nauwkeurige en passende motivering uit de rechtspraak van het Hof van Justitie, onder meer in artikel 3.4.1 van de Verordening faunabeheer Noord-Holland vereisten waaraan het Ganzenbeheerplan moet voldoen.

[...] 8.4 [...] Zoals hiervoor uit overwegingen 7.5 en 7.7 volgt, heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat het college mocht uitgaan van de aan het Ganzenbeheerplan ten grondslag liggende gegevens, omdat deze voldoende objectief en betrouwbaar zijn. Dat geldt dus ook voor de gegevens waarop het rapport van Biometris is gebaseerd. Verder is in het Ganzenbeheerplan, wat betreft de toename van het vliegverkeer, uiteengezet dat start- en landingsbanen bij veel vliegverkeer langdurig in gebruik zijn, hetgeen minder baankruisingen tot gevolg heeft. Het college heeft in dit verband toegelicht dat de cijfers van aantallen vluchten, aantallen vogelaanvaringen, aantallen ganzen en aantallen ganzenbewegingen in de juiste context moeten worden geplaatst. Uit het Ganzenbeheerplan volgt dat rekening dient te worden gehouden met het gedrag van ganzen dat waarneembaar is tijdens de monitoring. Dit gedrag laat zien dat ganzen aanvlieg- en vertrekroutes vermijden, indien consequenter op die routes wordt gevlogen. Een toename van vluchten betekent volgens het college juist dat ganzen bepaalde zones gaan vermijden. Voor een beoordeling van het oorzakelijk verband is een inhoudelijke en ecologische beoordeling nodig op basis van de onderliggende onderzoeken, iets wat in de Methodologische Beschouwing ontbreekt, aldus het college. De Afdeling ziet, gelet op deze toelichting van het college, in hetgeen Animal Rights heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel dat het college zijn besluitvorming niet ook op het rapport van Biometris mocht baseren.

8.5. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat het college, onder verwijzing naar het Ganzenbeheerplan, gezien in samenhang met het rapport van Biometris, passend en nauwkeurig heeft gemotiveerd dat er een oorzakelijke relatie bestaat tussen het aantal ganzen en de veiligheid van het luchtverkeer en dat populatiebeheer in samenhang met de maatregelen in de andere sporen effect heeft. De rechtbank heeft verder terecht geoordeeld dat het college dan ook terecht het standpunt heeft ingenomen dat verlening van de ontheffingen noodzakelijk is om de veiligheid van het luchtverkeer te beschermen. De rechtbank heeft daarbij bovendien terecht overwogen dat de omstandigheid dat de kans op een botsing tussen een vogel en een vliegtuig klein is, niet betekent dat er niet van een reëel veiligheidsrisico kan worden gesproken. Het betoog van Animal Rights dat lokale zomerganzen niet het probleem zijn, omdat deze ganzen zich aanpassen aan het gevaar en dat om die reden de ontheffingen niet noodzakelijk zijn, leidt niet tot een ander oordeel. Het college heeft immers aannemelijk gemaakt dat uit de gegevens volgt dat baankruisingen vooral veel voorkomen in de nazomer, terwijl winterganzen dan nog niet zijn gearriveerd en voorts dat incidenten ook buiten de overwinteringsperiode plaatsvinden. Volgens het college kunnen de risico's dan ook niet worden verklaard door gewinning van lokale zomerganzen aan het gevaar en het ontbreken van gewinning aan het gevaar bij winterganzen. [...]

[ECLI:NL:RVS:2020:2114](#)

JnB2020, 697

MK ABRS, 02-09-2020, 201809503/1/R2 en 201809503/4/R2

college van gedeputeerde staten van Fryslân (hierna: het college), gemeente Opsterland en het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Opsterland.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 1:2, 1:3, 8:69a

Wet natuurbescherming (Wnb) 5.3

Flora- en faunawet (Ffw) 11, 75, 79

NATUURBESCHERMING. SOORTENBESCHERMING. ONTHEFFING.

VOORSCHRIFTEN. HANDHAVING. BELANGHEBBENDE. RELATIVITEITSVEREISTE.

Een Ffw-ontheffing kent geen besluitonderdelen. Dat betekent dat iemand wel of geen belanghebbende is bij een verleende ontheffing en ook bij de beslissing op een verzoek om handhaving van die ontheffing, de daaraan verbonden voorschriften en de daarin voorgeschreven maatregelen. Iemand kan niet voor een deel wel en voor aan ander deel geen belanghebbende bij een dergelijke ontheffing zijn.

Omdat GS zowel bevoegd gezag is voor het verlenen van een eventuele Wnb-ontheffing als voor het treffen van handhavingsmaatregelen impliceert in dit geval de gegeven last dan de vereiste toestemming om aan die last te voldoen.

[...] [Afwijzing] verzoek om handhaving [...] tegen de gemeente Opsterland wegens overtreding van de voorschriften die zijn verbonden aan de [...] door de staatssecretaris verleende ontheffing van de in artikel 11 van de Ffw neergelegde verbodsbepalingen ten behoeve van diverse diersoorten voor de realisatie van het project "Heropening Polderhoofdkanaal".

[...] 7.2. De rechtszekerheid brengt doorgaans met zich dat bij de uitleg van een aan een ontheffing verbonden voorschrift als voorschrift 7 zoveel mogelijk wordt aangesloten bij de letterlijke tekst daarvan. Een uitleg die aansluit bij het doel, de strekking of het

systeem van de voorschriften komt veelal pas aan de orde als de tekst van het betrokken voorschrift onduidelijk is. Naar het oordeel van de Afdeling doet deze uitzondering zich in dit geval niet voor.

[...] 9.2. [appellante sub 3] is eigenaar van het perceel [locatie] te Nij Beets, waar zij ook woont. [appellante sub 3] heeft belang bij een goede kwaliteit van haar woon- en leefomgeving, in het bijzonder die van haar eigen perceel. Zoals hiervoor onder 8.3 is overwogen, verplicht voorschrift 7 van de ontheffing mede tot het uitvoeren van maatregelen op het perceel van [appellante sub 3] en de daaraan grenzende percelen in het gebied Piershiem. Alleen al hierom is [appellante sub 3] belanghebbende bij de beslissing op haar verzoek om handhaving van de aan de ontheffing verbonden voorschriften. [...]

9.3. De Afdeling neemt bij het vorenstaande in aanmerking dat een ontheffing die krachtens de Ffw is verleend geen besluitonderdelen kent. Dat betekent dat iemand wel of geen belanghebbende is bij een verleende ontheffing, ook waar het betreft de daaraan verbonden voorschriften en de daarin voorgeschreven maatregelen. Iemand kan niet voor een deel wel en voor aan ander deel geen belanghebbende bij een dergelijke ontheffing zijn. Dat geldt ook bij een beslissing op een verzoek om handhaving van de aan zo'n ontheffing verbonden voorschriften en de daarin voorgeschreven maatregelen, zoals in dit geval aan de orde is.

Omdat voorschrift 7 van de ontheffing mede verplicht tot het uitvoeren van maatregelen op het perceel van [appellante sub 3] en de daaraan grenzende percelen in het gebied Piershiem, is [appellante sub 3] belanghebbende bij de gehele ontheffing en dus bij de beslissing op een verzoek om handhaving van die ontheffing, de daaraan verbonden voorschriften en de daarin voorgeschreven maatregelen, ook voor zover het om elders te treffen maatregelen gaat.

[...] 10.4. Voor zover voorschrift 7 verplicht tot het uitvoeren van de maatregelen die in hoofdstuk 7 van het RH-rapport staan, geldt het volgende. De maatregelen in hoofdstuk 7 zijn voorzien in en rond de rivier het Alddijp, waaronder het petgatengebied Piershiem. Deze maatregelen moeten er samen voor zorgen dat in dat gebied nesten, holen of andere voortplantings- of vaste rust- en verblijfplaatsen van de betrokken diersoorten wordt gecreëerd. [appellante sub 3] is eigenaar en bewoner van een perceel in het gebied Piershiem waar omheen en waarop, zoals hiervoor onder 8.3 is overwogen, ook maatregelen moeten worden uitgevoerd. Gelet hierop is het belang van [appellante sub 3] bij een goede kwaliteit van haar woon- en leefomgeving, in het bijzonder die ter plaatse van haar eigen perceel, zo verweven met het algemene belang dat voorschrift 7 in zoverre beoogt te beschermen, dat niet kan worden geoordeeld dat de betrokken norm in zoverre kennelijk niet strekt tot bescherming van [appellante sub 3]' belang. [...]

[...] 10.5. Voor zover voorschrift 7 verplicht tot het uitvoeren van de maatregelen die staan vermeld in de rest van hoofdstuk 4 en in de hoofdstukken 5 en 6 van het RH-rapport, geldt het volgende. Deze maatregelen zijn voorzien in het PHK, direct ten zuiden van het PHK bij een nieuw Parallelkanaal en in het gebied Kraanlannen. Het perceel van [appellante sub 3] ligt op ongeveer 1,5 kilometer afstand van deze drie locaties. De Afdeling is van oordeel dat, gelet op deze afstand, het treffen van maatregelen waarmee in het PHK wordt voorkomen dat bestaande nesten, holen of andere voortplantings- of vaste rust- en verblijfplaatsen van de betrokken diersoorten worden verstoord, zoals door het plaatsen van palenrijen, en waarmee in het nieuwe Parallelkanaal en het gebied

Kraanlannen nesten, holen of andere voortplantings- of vaste rust- en verblijfplaatsen van de betrokken diersoorten worden gecreëerd, zoals door het verbreden van watergangen, geen invloed heeft op de woon- en leefomgeving van [appellante sub 3]. Dit betekent dat het belang van [appellante sub 3] bij een goede kwaliteit van haar woon- en leefomgeving, in het bijzonder die ter plaatse van haar eigen perceel, onvoldoende is verweven met het algemene belang dat voorschift 7 in zoverre beoogt te beschermen. [...]

Opdracht en gevolgen van deze uitspraak

21. [...] Verder hecht de Afdeling eraan om op te merken dat het college zowel het bevoegde gezag is voor het verlenen van een eventueel benodigde Wnb-ontheffing voor het verdiepen van het oostelijke petgat op het perceel van [appellante sub 3] als voor het treffen van handhavingsmaatregelen vanwege overtreding van de voorschriften van de ontheffing, zoals het opleggen van een last onder dwangsom. Dit betekent dat als het college aan de gemeente de last oplegt om dit petgat alsnog te verdiepen, zo nodig met inachtneming van bepaalde daarbij te stellen ecologische voorwaarden, voor het voldoen aan die last geen nieuwe Wnb-ontheffing is vereist. Zoals volgt uit de uitspraak van 25 september 2013, [ECLI:NL:RVS:2013:1247](#), impliceert de gegeven last dan de vereiste toestemming, hier de Wnb-ontheffing, om aan die last te voldoen. [...]

[ECLI:NL:RVS:2020:2091](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Openbare Orde

Opiumwet 13b

JnB2020, 698

MK ABRS, 02-09-2020, 201906369/1/A3

burgemeester van Hengelo.

Opiumwet 13b

HANDHAVING. OPIUMWET 13b. BEVOEGDHEID. Sluiting club voor 12 maanden. De burgemeester was in dit geval bevoegd bestuursdwang toe te passen. Appellant heeft niet aannemelijk gemaakt dat geen verband bestaat tussen de drugs en de club. Er waren meerdere signalen van drugshandel in en vanuit de club en er is een handelshoeveelheid drugs aangetroffen. Dat drugs zijn aangetroffen bij bezoekers van de club en dat er mogelijk XTC-pillen op een stoel zijn gelegd, betekent niet dat er geen verband bestond tussen de drugs en de club.

[...] de burgemeester [heeft] [eigenaar] onder aanzegging van bestuursdwang gelast het pand [...] te sluiten voor de duur van twaalf maanden.

[...] De bevoegdheid van de burgemeester

2. [appellant] betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de burgemeester bevoegd was om het pand te sluiten. De pillen zijn gevonden op een stoel in de rokersruimte en het lijkt erop dat die daar zijn neergelegd. De andere drugs zijn

aangetroffen bij bezoekers van de club. Bij haar oordeel heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat uit de bestuurlijke rapportages blijkt dat het om reguliere bezoekers zou gaan. De drugs hebben dus geen verband met het pand, aldus [appellant].

[...] 2.2. Niet in geschil is dat er een handelshoeveelheid drugs in de club is gevonden. In beginsel is de burgemeester daarom bevoegd om over te gaan tot oplegging van een last onder bestuursdwang. Zoals de Afdeling eerder heeft geoordeeld in haar uitspraak van 6 december 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:3339](#), ontbreekt die bevoegdheid als aannemelijk wordt gemaakt dat geen verband bestaat tussen de drugs en het pand waarin ze zijn aangetroffen.

2.3. Uit de bestuurlijke rapportages blijkt dat er meerdere signalen waren van drugshandel in en vanuit de club. Zo is er een MMA-tip bij de politie binnengekomen, hebben politieambtenaren meerdere waarnemingen van drugshandel en -gebruik gedaan en heeft een persoon verklaard dat er vaker vanuit de club werd gehandeld in drugs. Bovendien is er, toen de politie de club op 13 mei 2018 binnenviel, een handelshoeveelheid drugs aangetroffen. De Afdeling is om deze redenen van oordeel dat de rechtbank terecht heeft geoordeeld dat er een verband bestond tussen de drugs en de club waarin ze zijn aangetroffen. [appellant] heeft het tegendeel niet aannemelijk gemaakt. Dat drugs zijn aangetroffen bij bezoekers van de club, betekent niet dat er geen verband bestond tussen de drugs en de club. Uit de bestuurlijke rapportages blijkt immers dat de club bekend stond als plaats waar vaker gehandeld werd in drugs. Dat in de bestuurlijke rapportages niet staat vermeld dat het om reguliere bezoekers van de club ging, laat onverlet dat de burgemeester een duidelijk verband mocht aannemen tussen de drugs en de club. Het gegeven dat er mogelijk XTC-pillen op een stoel zijn gelegd, maakt om dezelfde redenen evenmin dat geen verband tussen de drugs en de club bestond. De burgemeester was daarom bevoegd om bestuursdwang toe te passen. [...]

[ECLI:NL:RVS:2020:2115](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

TOZO, NOW, TOFA

JnB2020, 699

MK Rechtbank Midden-Nederland, 09-09-2020, UTR 20/1815, UTR 20/2485 en UTR 20/2685

de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, namens deze de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, verweerder.

Eerste tijdelijke noodmaatregel overbrugging voor behoud van werkgelegenheid (NOW1.0) 7, 10, 11

Tweede tijdelijke noodmaatregel overbrugging voor behoud van werkgelegenheid (NOW2.0) 8, 12

NOW1.0., NOW2.0.. Met de NOW1.0 wordt beoogd om op een zo kort mogelijke termijn met behulp van financiële steun zoveel mogelijk bedrijven overeind te houden om werkgelegenheid te behouden, maar het heeft niet als doel om een allesomvattende regeling te bieden om alle bedrijven te redden, noch om maatwerk te bieden. Hoewel de rechtbank ziet dat het nadelig is voor eiseres dat zij geen voorschot krijgt, is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake van strijd met het evenredigheidsbeginsel. Gelet hierop komt de rechtbank niet meer toe aan de beoordeling van het verzoek om de bepaling met de peildatum van 15 mei 2020 uit artikel 7, negende lid, buiten toepassing te laten. NOW2.0.: De rechtbank ziet in wat eiseres heeft aangevoerd geen aanleiding om artikel 8, zevende lid, van de NOW2.0 in strijd met het evenredigheidsbeginsel te achten en daarom buiten toepassing te laten. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder aan de peildatum kunnen vasthouden en geen aanleiding hoeven zien om van de gecorrigeerde loonaangifte uit te gaan.

Verzoek om voorlopige voorziening afgewezen.

12. De rechtbank stelt vast dat de hiervoor beschreven wijziging van de loonsombepaling in artikel 7 van de NOW1.0 alleen geldt voor de berekening van de hoogte van de subsidievaststelling. Daar gaat het in deze procedure niet over. Eiseres wil dat de verruiming met betrekking tot de loonsom ook van toepassing wordt verklaard op de subsidieverlening en dat het artikel met de peildatum buiten toepassing wordt verklaard, zodat zij in aanmerking kan komen voor een voorschot. Dit komt er in feite op neer dat eiseres verzoekt om artikel 11, tweede lid, van de NOW1.0 buiten toepassing te laten, waardoor de voorschotberekening niet meer hoeft te worden gebaseerd op de formule en het bepaalde in artikel 10. [...]

16. De rechtbank stelt voorop dat uit de toelichting bij de NOW1.0 volgt dat de wetgever er bewust voor heeft gekozen om in de regeling geen hardheidsclausule op te nemen. Verder overweegt de rechtbank dat uit de nota van toelichting bij de derde wijziging van de NOW1.0 en de Kamerbrief blijkt dat het eveneens een bewuste keuze van de wetgever is geweest om de verruiming van de loonsombepaling niet van toepassing te laten zijn op de voorschotberekening. De rechtbank leidt hieruit af dat de wetgever de negatieve gevolgen van de keuze om de wijze van voorschotberekening met de derde wijziging van de NOW1.0 onveranderd te laten onder ogen heeft gezien en in de afweging heeft betrokken, maar daaraan geen doorslaggevend belang heeft toegekend. Met de NOW1.0 wordt beoogd om op een zo kort mogelijke termijn met behulp van financiële steun zoveel mogelijk bedrijven overeind te houden om werkgelegenheid te behouden, maar het heeft niet als doel om een allesomvattende regeling te bieden om alle bedrijven te redden, noch om maatwerk te bieden. Verweerder heeft dit ter zitting nog toegelicht. Hoewel de rechtbank ziet dat het nadelig is voor eiseres dat zij geen voorschot krijgt, is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake van strijd met het evenredigheidsbeginsel. Gelet hierop komt de rechtbank niet meer toe aan de beoordeling van het verzoek om de bepaling met de peildatum van 15 mei 2020 uit artikel 7, negende lid, buiten toepassing te laten.

17. Het beroep tegen het bestreden besluit van 28 juli 2020 is ongegrond. [...]

NOW2.0

[...] 23. De rechtbank is van oordeel dat keuze voor de peildatum 15 mei 2020 voldoende is onderbouwd. Er is bewust voor gekozen om ter voorkoming van fraude een datum te kiezen die is gelegen voor de aankondiging van de NOW2.0. Verweerder heeft ter zitting nog verduidelijkt dat gekozen is voor een datum die aansluit bij de peildatum van de NOW1.0 (15 maart 2020) en de peildatum uit de derde wijziging van de NOW1.0 (15 mei 2020). In reactie hierop heeft eiseres naar voren gebracht dat bij de NOW1.0, die op 17 maart 2020 in werking is getreden, is gekozen voor een peildatum die twee dagen daarvoor lag, zodat gekozen had kunnen worden voor een datum vlak voor 25 juni 2020. De rechtbank overweegt hierover dat de NOW2.0 op 25 juni 2020 is gepubliceerd, maar al eerder door de overheid is aangekondigd. Dit is gebeurd op 20 mei 2020. Ook als zou zijn gekozen voor een peildatum daags voor deze aankondiging, dan had dat eiseres niet kunnen helpen. Uit de stukken en wat op zitting besproken is, is naar voren gekomen dat de nul-aangifte op 20 of 21 mei 2020 is gecorrigeerd. De rechtbank ziet in wat eiseres heeft aangevoerd geen aanleiding om artikel 8, zevende lid, van de NOW2.0 in strijd met het evenredigheidsbeginsel te achten en daarom buiten toepassing te laten.

24. In het verweerschrift is opgemerkt dat bij de NOW2.0 dezelfde berekening wordt gehanteerd bij zowel het voorschot als de definitieve toekenning. Een nul-aangifte in de maand maart 2020, waarvoor geen verschoonbare reden is, zal volgens het verweerschrift niet leiden tot toekenning bij de subsidievaststelling. Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat er een interne afspraak is gemaakt dat in uitzonderingsgevallen van de peildatum kan worden afgeweken. Dit buitenwettelijk begunstigend beleid houdt in dat van de peildatum kan worden afgeweken als er uiterlijk 15 mei 2020 bij de belastingdienst uitstel is gevraagd voor het doen van loonaangifte, de belastingdienst dit akkoord heeft gevonden en het niet kunnen doen van aangifte het gevolg is geweest van een calamiteit.

25. Eiseres heeft op de zitting uitgelegd dat een nul-aangifte is gedaan, nadat zij de afwijzing van de NOW1.0 had ontvangen. Om te voorkomen dat zij de aanslag loonheffing zou moeten betalen, waarvoor zij geen geld had, is de nul-aangifte gedaan. Nadat de belastingdienst duidelijk had gemaakt dat uitstel van betaling mogelijkheid was, is de nul-aangifte van maart 2020 alsnog gecorrigeerd. Eiseres heeft daarbij opgemerkt dat haar boekouder altijd op de 20e van de maand loonaangifte doet. De rechtbank is met verweerder van oordeel dat dit in de risicosfeer van eiseres ligt en dat geen sprake is geweest van een calamiteit. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder aan de peildatum kunnen vasthouden en geen aanleiding hoeven zien om van de gecorrigeerde loonaangifte uit te gaan.

26. Omdat op de peildatum van 15 mei 2020 een nul-aangifte bekend was, wat ook niet tussen partijen in geschil is, heeft verweerder het voorschot terecht op nul vastgesteld. Dit betekent dat het beroep tegen het bestreden besluit van 16 juli 2020 ongegrond is.

[...]

Verzoek om voorlopige voorziening

27. Het verzoek om voorlopige voorziening hangt samen met de beroepzaak over de NOW1.0. Gezien de uitspraak van de rechtbank op het beroep tegen de besluiten over de NOW1.0, is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening. Daarom wordt het verzoek afgewezen. [...]

[ECLI:NL:RBMNE:2020:3813](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

Huisvesting

JnB2020, 700

MK ABRS, 02-09-2020, 201907020/1/A3

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 5:45 lid 1

Huisvestingswet 1014 21 aanhef en onder a

college van burgemeester en wethouders van Amsterdam.

HUISVESTING. BOETE. BEVOEGDHEID. VERVALTERMIJN. Bij vraagstukken over verval van de bevoegdheid tot boeteoplegging dient blijkens de tekst van artikel 5:45, eerste lid, Awb gekeken te worden naar het moment dat de overtreding heeft plaatsgevonden.

[...] het college [heeft] [appellant] een bestuurlijke boete opgelegd van € 61.500,00 wegens het zonder vergunning onttrekken van drie woningen aan de bestemming tot bewoning.

[...] 3. De rechtbank is terecht niet meegegaan in het betoog van [appellant] dat de bevoegdheid tot boeteoplegging op grond van artikel 5:45, eerste lid, van de Awb is vervallen door het verstrijken van vijf jaar nadat de overtreding heeft plaatsgevonden. De toezichthouders hebben de overtreding van artikel 21, aanhef en onder a, van de Hw geconstateerd tijdens het huisbezoek dat heeft plaatsgevonden op 5 juni 2018. Het staat daarmee vast dat de overtreding op dat moment plaatsvond. Ongeveer twee maanden later, ruim binnen de termijn van vijf jaar zoals bedoeld in artikel 5:45, eerste lid, van de Awb, is het college bij het besluit van 6 augustus 2018 tot boeteoplegging overgegaan. Bij vraagstukken over verval van de bevoegdheid tot boeteoplegging dient blijkens de tekst van de bepaling gekeken te worden naar het moment dat de overtreding heeft plaatsgevonden. De vraag of hier sprake is van één voortdurende overtreding die is begonnen in 2009 kan in het midden blijven. Ook dan is van verval van de bevoegdheid om een boete op te leggen immers geen sprake, omdat de vervaltermijn begint op het moment dat de voortdurende overtreding is geëindigd, te weten op 5 juni 2018 (vergelijk de arresten van de Hoge Raad van 7 juli 2009, [ECLI:NL:HR:2009:BH1911](#), en van 13 maart 2018, [ECLI:NL:HR:2018:321](#), en de uitspraken van het College van Beroep voor het bedrijfsleven van 1 december 2011, [ECLI:NL:CBB:2011:BU9159](#), en van 10 april 2014, [ECLI:NL:CBB:2014:118](#)).

[ECLI:NL:RVS:2020:2096](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Jeugdwet

JnB2020, 701

MK ABRS, 02-09-2020, 201908196/1/A3

minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, appellant.

Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) 8

Jeugdwet 9.1 lid 1, 9.7 lid 1, lid 3

Besluit toezicht- en uitvoeringsgegevens Gezondheidswet en Jeugdwet bijlage onderdeel III, artikel 3.1

JEUGDWET. ACTIEVE OPENBAARMAKINGSREGELING. Eerste zaak waarbij ingevolge artikel 9.7 van de Jeugdwet, in verbinding gelezen met artikel 3.1 van onderdeel III van de bijlage bij het Besluit toezicht- en uitvoeringsgegevens Gezondheidswet en Jeugdwet, informatie openbaar wordt gemaakt. De Afdeling zet het toetsingskader (r.o. 10) uiteen dat betrekking heeft op besluiten waarbij informatie openbaar wordt gemaakt over uitkomsten van controle en onderzoek en de daaraan ten grondslag liggende gegevens.

[..] 9. De actieve openbaarmakingsregeling als bedoeld in artikel 9.7 van de Jeugdwet is op 1 februari 2019 ingevoegd bij de Wet 14 november 2016, Stb. 448 (Wijziging van de Gezondheidswet en de Wet op de jeugdzorg teneinde een mogelijkheid op te nemen tot openbaarmaking van informatie over de naleving en uitvoering van regelgeving, besluiten tot het opleggen van sancties daarbij inbegrepen). In de wetsgeschiedenis, Kamerstukken II, 2014-2015, 34111 nr. 3, is vermeld dat dit voorstel er in voorziet dat bij algemene maatregel van bestuur wordt vastgesteld welke van de door de wetgever aangegeven categorieën van informatie bekend gemaakt zullen worden. Het is daardoor de wetgever die de belangen van de ondertoezichtgestelden in het algemeen afweegt tegen andere belangen, en niet zoals geldt bij de Wob, door het bestuursorgaan per individueel geval. In de wetsgeschiedenis is voorts vermeld dat de vraag wat in de praktijk openbaar moet worden gemaakt niet is onderworpen aan een belangenafweging. Er zal slechts op basis van feitelijke criteria beoordeeld moeten worden welke informatie openbaar moet worden gemaakt. De openbaarmaking zal worden voorafgegaan door een besluit. Die besluiten hebben daarom een hoge mate van gebondenheid. Daarnaast vermeldt de wetsgeschiedenis dat, omdat de openbaarmaking niet onderworpen is aan belangenafweging, het in de lijn der verwachting ligt dat mogelijke geschillen zich zullen beperken tot de vraag of de te openbaren informatie correct is of niet en of tengevolge daarvan de openbaarmaking al dan niet kan plaatsvinden. Verder vermeldt de wetsgeschiedenis dat de rechter een besluit tot openbaarmaking in het kader van het recht op bescherming van persoonsgegevens te allen tijde kan toetsen aan artikel 8 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

10. De Afdeling stelt voorop dat de wetgever het van belang heeft geacht dat informatie van de toezichthouder over de naleving en uitvoering van regelgeving door aanbieders van jeugdhulp openbaar wordt gemaakt. Uit de hiervoor weergegeven wetsgeschiedenis volgt dat de toetsing van zo een openbaarmakingsbesluit door de bestuursrechter slechts beperkt kan zijn tot de vraag of voor de vaststellingen van feitelijke aard in het rapport een voldoende feitelijke basis aanwezig is. De waardering van feiten en oordelen daarover maken geen deel uit van de door de bestuursrechter te verrichten toetsing evenmin als conclusies die op die waarderingen en oordelen zijn gebaseerd. Een belangenafweging is niet aan de orde behoudens voor zover het gaat om

persoonsgegevens die in het openbaarmakingsbesluit zijn vermeld. In dat geval dient in het kader van artikel 8 van het EVRM te worden beoordeeld of de voorgenomen openbaarmaking geen ontoelaatbare inbreuk maakt op de in dit artikel vervatte bescherming van het privéleven.

11. Met inachtneming van het onder 10 opgenomen toetsingskader, komt de Afdeling in deze zaak tot de volgende beoordeling.

12. [...] Nu [bedrijf] in het bezwaarschrift concreet heeft aangevoerd dat voor de vaststellingen in het rapport een onvoldoende feitelijke basis aanwezig is, diende de minister hierop gemotiveerd in te gaan, hetgeen niet is gebeurd. Gelet hierop heeft de rechtbank terecht overwogen dat het besluit op bezwaar om die reden een motiveringsgebrek heeft. De rechtbank heeft daarom terecht het beroep gegrond verklaard en het besluit op bezwaar [...] vernietigd. Anders dan de minister betoogt, bestond geen aanleiding de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand te laten nu in het verweerschrift bij de rechtbank noch ter zitting van de rechtbank alsnog een voldoende motivering is gegeven.

De Afdeling is echter wel van oordeel dat de rechtbank de minister de gelegenheid had moeten geven een nieuw besluit op bezwaar te nemen nu het hier een motiveringsgebrek betreft dat zich er naar zijn aard voor leent om in eerste instantie door de minister te worden hersteld. De rechtbank heeft dan ook ten onrechte het besluit van 23 april 2019 herroepen en in zoverre ten onrechte haar uitspraak in de plaats gesteld van het vernietigde besluit. [...]

[ECLI:NL:RVS:2020:2089](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet openbaarheid van bestuur

JnB2020, 702

MK ABRS, 02-09-2020, 201907121/1/A3

raad van bestuur van de Nederlandse Publieke Omroep.

Wet openbaarheid van bestuur (Wob) 1a, 3

Besluit bestuursorganen WNo en Wob 1

Mediawet 2008 2.2, 2.3

Mediawet (oud) 16

WOB. Onder "de Nederlandse Omroep Stichting, genoemd in artikel 16 van de Mediawet" in artikel 1, aanhef en onder a, van het Besluit bestuursorganen WNo en Wob moet nu de Nederlandse Publieke Omroep (NPO) als genoemd in artikel 2.2 van de Mediawet 2008 worden verstaan. Dus tenzij het gaat om werkzaamheden die voortvloeien uit of verband houden met de coördinatie van de programma's van de instellingen die zendtijd hebben gekregen en de zendtijndeling, is de Wob niet van toepassing op de raad van bestuur van de NPO.

[...] de raad van bestuur [heeft] een verzoek van de VCR om openbaarmaking van informatie afgewezen.

[...] 3.2. De VCR kan niet gevolgd worden in haar betoog dat artikel 1, aanhef en onder a, van het Besluit niet langer toepasbaar is. Uit artikel 16 van de Mediawet (oud) volgde

onder meer dat de NOS belast was met de publiekrechtelijke taken coördinatie van de programma's van de instellingen die zendtijd hebben gekregen en de zendtijdindeling. Inmiddels is, zoals ook de rechtbank onbestreden heeft overwogen, de NPO de rechtsoptolger van de NOS. De NPO is nu krachtens artikel 2.2 van de Mediawet 2008, dat in zoverre vergelijkbaar is met artikel 16 van de Mediawet (oud), ook belast met de publiekrechtelijke taken coördinatie van programma's en de zendtijdindeling. Gelet hierop moet onder "de Nederlandse Omroep Stichting, genoemd in artikel 16 van de Mediawet" in artikel 1, aanhef en onder a, nu de NPO als genoemd in artikel 2.2 van de Mediawet 2008 worden verstaan. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat in artikel 1, aanhef en onder a, van het Besluit, mede gezien de verwijzing naar artikel 16 van de Mediawet (oud), voor de reikwijdte van de Wob onderscheid wordt gemaakt naar de aard van de werkzaamheden waarmee het bestuursorgaan is belast en dat de NPO nu dezelfde werkzaamheden verricht als destijds de NOS.

3.3. Weliswaar betoogt de VCR verder terecht dat artikel 1 van het Besluit beperkt moet worden uitgelegd, omdat het een uitzondering vormt op de Wob, maar dat neemt niet weg dat de wetgever er uitdrukkelijk voor heeft gekozen om van alle werkzaamheden die de NOS als bestuursorgaan verrichtte, alleen werkzaamheden die voortvloeien uit of verband houden met de programma's van de instellingen en de zendtijdindeling onder de reikwijdte van de Wob te brengen. De tekst van artikel 1, aanhef en onder a, biedt geen ruimte voor een andere interpretatie. Er zijn geen aanknopingspunten dat de wetgever dit uitgangspunt bij de overgang van de NOS naar de NPO of bij de inwerkingtreding van de Mediawet 2008 heeft losgelaten. [...]

3.4. Omdat uit artikel 1a, eerste lid, aanhef en onder d, van de Wob in samenhang gelezen met artikel 1, aanhef en onder a, van het Besluit volgt dat de Wob niet van toepassing is op de raad van bestuur, tenzij het gaat om werkzaamheden die voortvloeien uit of verband houden met de coördinatie van de programma's van de instellingen die zendtijd hebben gekregen en de zendtijdindeling, heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat andere werkzaamheden waarmee de raad van bestuur als bestuursorgaan is belast dus niet onder de reikwijdte van de Wob vallen. [...]

[ECLI:NL:RVS:2020:2109](#)

Zie in gelijke zin de uitspraak van de Afdeling van 02-09-2020, [ECLI:NL:RVS:2020:2108](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Regulier

JnB2020, 703

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem, 04-09-2020, AWB 20/1098 en AWB 20/1099

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Besluit 1/80 7

BESLUIT 1/80. De rechtbank is van oordeel dat eiser geen geslaagd beroep kan doen op artikel 7 van Besluit nr. 1/80 [...]. Dit artikel moet aldus worden uitgelegd dat de termijn van drie jaar samenwonen pas aanvangt nadat het gezinslid toestemming heeft gekregen om zich bij de Turkse werknemer te voegen en het gezinslid ook daadwerkelijk bij het gezinslid is gaan wonen. De rechtbank verwijst in dit kader naar de uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 17 april 1997 inzake Kadiman (zaaknummer C-351/95 [[ECLI:EU:C:1997:205](#)]). Uit die uitspraak volgt dat de periode dat eiser en [naam] hebben samengewoond voordat toestemming werd verleend aan eiser om zich bij [naam] te voegen, niet kan meetellen. Uit het voorgaande volgt dat eiser niet aan de voorwaarde van ten minste drie jaar samenwonen in de zin van artikel 7 van Besluit nr. 1/80 voldoet.

[ECLI:NL:RBDHA:2020:8798](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Asiel

JnB2020, 704

MK Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Arnhem, 07-09-2020, NL20.14087 en NL20.14088

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 42 lid 4 b

ASIEL. Verlenging wettelijke beslistermijn als gevolg van (de maatregelen rondom) COVID-19 in het WBV 2020/12 is niet rechtsgeldig.

3.3. Partijen zijn het er over eens dat verweerder de wettelijke beslistermijn met een WBV kan verlengen. De rechtbank beoordeelt of artikel 42, vierde lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 kan dienen als grondslag voor het verlengen van de wettelijke beslistermijn in de situatie als aan de orde als gevolg van (de maatregelen rondom) COVID-19.

3.3.1. [...]. Het door verweerder ingeroepen criterium van artikel 42, vierde lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 laat geen ruimte voor een andere dan een grammaticale interpretatie. Dit artikellid is naar zijn tekst en zijn bedoeling duidelijk. Er moet sprake zijn van een situatie waarin een groot aantal vreemdelingen tegelijk een aanvraag indient *waardoor* het in de praktijk zeer moeilijk is de procedure binnen de termijn van zes maanden af te ronden. [...]

3.3.2. In dit geval is de oorzaak voor het niet tijdig kunnen beslissen niet gelegen in een toestroom van een groot aantal vreemdelingen dat tegelijk een aanvraag indient. Het aantal vreemdelingen dat in de afgelopen maanden een asielaanvraag indiende, is immers niet groter dan in de maanden daarvoor, toen verweerder geen aanleiding zag voor het verlengen van de wettelijke beslistermijn. De oorzaak voor het niet tijdig kunnen beslissen is, naast de reeds bestaande capaciteitsproblemen, in dit geval juist gelegen in de beperkingen als gevolg van (de maatregelen rondom) COVID-19. Hoewel ook deze er mogelijk toe leidt dat het voor verweerder moeilijk is om binnen de

wettelijke termijn van zes maanden op (asiel)aanvragen te beslissen, biedt de tekst van artikel 42, vierde lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 niet de ruimte om gevallen waarin de oorzaak niet is gelegen in een groot aantal vreemdelingen dat tegelijk een aanvraag indient, analoog aan de ontstane situatie, op die grond de wettelijke beslistermijn te verlengen.

3.3.3. Verweerder heeft de rechtbank er niet van overtuigd dat, ondanks dat het artikellid duidelijk is, in die zin dat het een termijn stelt en mogelijkheden voor uitstel van die termijn biedt, het gemeenschapsrecht indicaties biedt dat het op een andere wijze moet worden uitgelegd. Dat deze bepaling op een andere wijze moet worden uitgelegd omdat de Europese wetgever de huidige situatie niet heeft voorzien en daar dus geen rekening mee heeft kunnen houden, volgt de rechtbank niet. De rechtbank vindt daarvoor steun in de laatste zin van artikel 31, derde lid, van de Procedurerichtlijn. Daarin is bepaald dat lidstaten bij wijze van uitzondering, in naar behoren gerechtvaardigde gevallen, de in dit lid bepaalde termijn [waaronder dus ook de normale termijn van zes maanden, Rb] met ten hoogste drie maanden kunnen overschrijden wanneer dit noodzakelijk is met het oog op een behoorlijke en volledige behandeling van het verzoek om internationale bescherming. Deze bepaling lijkt ruimte te bieden voor een overschrijding van de termijn in geval van plotseling optredende beperkingen bij de behandeling van aanvragen, maar van deze bepaling heeft verweerder geen gebruik gemaakt. Er is dus geen ruimte voor de door verweerder voorgestelde teleologische of systematische interpretatie van artikel 42, vierde lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000. Dat de Europese Commissie in de richtsnoeren de lidstaten de ruimte geeft om in deze situatie de wettelijke beslistermijn van zes maanden te verlengen op de grond als omschreven in artikel 31, derde lid, derde zin en onder b, van de Procedurerichtlijn, geeft geen aanleiding voor een ander oordeel. Dat geldt ook voor de overweging van de Europese Commissie dat de Europese wetgever de huidige situatie niet heeft voorzien. Het is niet aan de Europese Commissie om een bindende uitleg aan wetsbepalingen te geven.

3.3.4. De rechtbank komt daarom tot de conclusie dat verweerder de verlenging van de wettelijke beslistermijn in het WBV 2020/12 niet kon baseren op artikel 42, vierde lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000. Daarmee is de verlenging van de wettelijke beslistermijn niet rechtsgeldig.

[ECLI:NL:RBDHA:2020:8750](https://eur-lex.europa.eu/eli/nl/rbdha/2020/8750)

JnB2020, 705

MK ABRS, 09-09-2020, 201903653/1/V1

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 29 lid 2

ASIEL. Nareis. In dit geval heeft de staatssecretaris de aanvraag van de vreemdeling terecht afgewezen omdat de vreemdeling de familierelatie met zijn achterblijvende moeder niet aannemelijk heeft gemaakt, ook al is het wegens bewijsnood voor die familierelatie aangeboden aanvullend DNA-onderzoek op een Nederlandse ambassade buiten Eritrea niet mogelijk.

1. De minderjarige vreemdeling heeft de Eritrese nationaliteit. Hij beoogt verblijf in Nederland in het kader van nareis bij referent, zijn gestelde vader. De vreemdeling heeft een verklaring overgelegd waarin staat dat zijn in Eritrea achterblijvende moeder toestemming geeft voor het verblijf bij zijn vader in Nederland. Deze uitspraak gaat over de vraag of de staatssecretaris de aanvraag van de vreemdeling terecht heeft afgewezen omdat de vreemdeling de familierelatie met zijn achterblijvende moeder niet aannemelijk heeft gemaakt, ook al is het wegens bewijsnood voor die familierelatie aangeboden aanvullend DNA-onderzoek op een Nederlandse ambassade buiten Eritrea niet mogelijk.

6.1. Gelet op het arrest [van het Hof van Justitie van 13 maart 2019, [ECLI:EU:C:2019:192](#)] mag de staatssecretaris in beginsel van een vreemdeling verwachten dat die vreemdeling een toestemmingsverklaring overlegt van de achterblijvende ouder alsmede bewijsmiddelen van de familierelatie tussen de vreemdeling en deze ouder. Indien de staatssecretaris op grond van alle overgelegde verklaringen en documenten, waaronder onofficiële documenten, heeft geoordeeld dat een vreemdeling de familierelatie met de betrokken achterblijvende ouder niet aannemelijk heeft gemaakt en het wegens bewijsnood aangeboden aanvullend onderzoek niet mogelijk is, is het in overeenstemming met het arrest als hij die vreemdeling in beginsel niet vrijstelt van het vereiste van een toestemmingsverklaring. Uit het arrest volgt immers dat het in de eerste plaats aan een vreemdeling is om alle relevante bewijsmiddelen te verstrekken. De Afdeling leidt daaruit af dat de staatssecretaris onder omstandigheden een onmogelijkheid om de familierelatie aannemelijk te maken voor rekening en risico van de vreemdeling mag laten mede met het oog op het risico van kinderontvoering. Wel volgt daarnaast uit het arrest dat de staatssecretaris rekening moet houden met de belangen van betrokken kinderen en ervoor moet zorgen dat de eisen die hij stelt aan bewijsmiddelen, verklaringen en uitleg, evenredig zijn aan de aard en het niveau van de problemen waarmee de betrokkenen worden geconfronteerd. De Afdeling verwijst naar haar uitspraken van 16 september 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:3147](#), onder 6 en 7, en van 3 juni 2020, [ECLI:NL:RVS:2020:1345](#), onder 4.1. Dit betekent dat onder omstandigheden de staatssecretaris gehouden kan zijn aanvullend onderzoek op enige wijze te faciliteren, bijvoorbeeld door tussenkomst van het IOM of de UNHCR, dan wel vrijstelling te verlenen van het vereiste van een toestemmingsverklaring.

6.2. De staatssecretaris heeft in deze zaak alle overgelegde documenten betrokken en deugdelijk gemotiveerd waarom de overgelegde documenten de familierelatie tussen de vreemdeling en de achterblijvende moeder niet aannemelijk maken. De staatssecretaris heeft de aanvraag niet afgewezen alleen omdat een officieel document ontbreekt, maar hij heeft ook de overgelegde onofficiële documenten bij zijn beoordeling betrokken. In het kader van de uit het arrest volgende verplichting om rekening te houden met de belangen van de betrokken kinderen en ervoor te zorgen dat de eisen die worden gesteld aan bewijsmiddelen, verklaringen en uitleg, evenredig zijn aan de aard en het niveau van de problemen waarmee de betrokkenen worden geconfronteerd, is van belang dat de staatssecretaris deugdelijk heeft gemotiveerd dat niet aannemelijk is dat de gestelde achterblijvende moeder geen family residence card heeft. Deze motivering is door de vreemdeling onvoldoende weersproken. In dat kader is ook van belang dat de staatssecretaris deugdelijk heeft gemotiveerd dat geen sprake is van een situatie waarin

de vreemdeling als kind in schrijnende omstandigheden alleen achterblijft of anderszins in omstandigheden verkeert die maken dat de eisen die zijn gesteld aan en de uitkomst van de beoordeling van de overgelegde documenten en verklaringen onevenredig zijn. Het is aan de vreemdeling om dergelijke omstandigheden aannemelijk te maken. Hierin is de vreemdeling niet geslaagd. De enkele stelling dat de vreemdeling zich niet thuis voelt in het nieuwe gezin van zijn moeder, los van de vraag of hij aannemelijk heeft gemaakt dat zij daadwerkelijk zijn biologische moeder is, en dat dat gezin een zware strijd om het bestaan voert, is daarvoor onvoldoende en maakt niet dat de staatssecretaris had moeten vrijstellen van het vereiste van een toestemmingsverklaring dan wel had moeten faciliteren dat op andere wijze aanvullend onderzoek kon worden uitgevoerd.

[ECLI:NL:RVS:2020:2153](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Richtlijnen en verordeningen

JnB2020, 706

HvJEU (Grote kamer), 09-09-2020, C-651/19

JP tegen België.

Richtlijn 2013/32 46

Handvest van de grondrechten van de EU 47

PROCEDURERICHTLIJN. Beroep tegen een beslissing waarbij een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard. Daadwerkelijk rechtsmiddel. Beroepstermijn. Wijze van kennisgeving.

Het Hof (Eerste kamer) verklaart voor recht:

Artikel 46 van richtlijn 2013/32/EU [Procedurerichtlijn], gelezen tegen de achtergrond van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een nationale regeling van een lidstaat die voor het beroep tegen een beslissing van niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek om internationale bescherming voorziet in een vervaltermijn van tien dagen – feest- en vrije dagen inbegrepen – na de kennisgeving van deze beslissing, ook wanneer de betrokken verzoeker in deze lidstaat geen woonplaats heeft gekozen en de kennisgeving geschiedt aan de zetel van de nationale autoriteit die bevoegd is voor de behandeling van deze verzoeken, op voorwaarde dat, ten eerste, deze verzoekers ervan op de hoogte worden gebracht dat zij, bij gebreke van woonplaatskeuze met het oog op de kennisgeving van de beslissing over hun verzoek, zullen worden geacht hiertoe woonplaats te hebben gekozen op de zetel van deze nationale autoriteit, ten tweede, de voorwaarden voor de toegang van deze verzoekers tot deze zetel de ontvangst van de hen betreffende beslissingen niet uiterst moeilijk maken, ten derde, wordt verzekerd dat aanvragers van internationale bescherming binnen deze termijn daadwerkelijke toegang hebben tot de procedurele waarborgen die het Unierecht hun toekent, en, ten vierde, het gelijkwaardigheidsbeginsel wordt geëerbiedigd. Het staat aan de verwijzende rechter om

na te gaan of de in het hoofdgeding aan de orde zijnde nationale regeling aan deze vereisten voldoet.

[ECLI:EU:C:2020:681](#)

[Naar inhoudsopgave](#)